

150104 Söndagen efter nyår Björn Helgesson

Guds hus

Utifrån den tolvårige Jesus vandringar mellan pelarna i Jerusalems tempel vill jag i dag stanna vid barnens plats i kyrkan. Som tillhörig kyrkan och Gudstroende är det inte lätt att känna till alla processer som pågår i Svenska kyrkan. Ett sådant område är arbetet med den barnkonsekvensanalys som kyrkomötet beslutat om. Barnkonsekvensanalys är ett begrepp som dyker upp då och då i olika sammanhang. Det har sina rötter i FN:s barnkonvention som alla FN:s medlemsstater utom USA och Somalia skrivit på. Särskilt fyra paragrafer lyfts fram som centrala i detta arbete:

- *Att förhindra alla former av diskriminering mot barn*
- *Att barns bästa alltid ska vara i fokus*
- *Att barn har rätt till utveckling*
- *Att barn blir lyssnade till och deras synpunkter beaktas i praktiken.*

Dessa frågor skall alltid finnas med när kyrkan planerar och genomför verksamhet. De flesta av oss tror säkert att vi har ett barnperspektiv precis som vi tror att vi bejakar jämlikhet mellan man och kvinna och avvisar diskriminering p g a etnicitet. Men ju mer man studerar en fråga desto mer upptäcker man hur hemmablind man kan oftast är. Det gäller mig och jag är säker på att det gäller dig. Det finns alltid fler steg att gå. Jag kan bara nämna två exempel på hur vi misslyckats på detta område i detta kyrkorum.

Mitt första exempel gäller den nya toaletten vi förra året byggde i kapprummet där ute. Först när den var färdigt ställde vi oss frågan om varför vi inte även monterade in en liten barntolett i samma utrymme. Vi saknade ett barnperspektiv i planeringen.

Mitt andra exempel gäller hur vi bemöter barnfamiljer som kommer hit in i kyrkan. Under 2014 fick jag flera vittnesbörd om hur mammor som kommit hit med barn på vanliga högmässor blivit hyschade av några av de mest trogna och aktiva kyrkobesökarna i denna kyrka. Dessa mammor med barn väljer att inte komma tillbaka hit då de känner att de och deras barn inte får finnas här med sina förutsättningar. Jesus var visserligen inte en stojande fyraåring när han togs till templet av sina föräldrar, men nog är det tankeväckande hur de sedan finner honom i mitten av en skara vuxna och undervisar dem. Snacka om barnperspektiv. Dessa judiska rabbiner kan vara våra förebilder.

Arbetet med barnkonsekvensanalysen berör alla områden av kyrkans liv. Låt barnen komma till mig, sa Jesus. Vi får inte med våra former eller attityder försvåra för barnen att komma till Jesus. Inte heller för det lilla barn vi alla bär i oss. På några områden syns ambitionerna att ge plats för barnen även i vår gudstjänst. Vi har gjort om i den del av kyrkan vi kallar Paradiset för att den platsen ska vara mer ändamålsenlig för de minsta som med eller utan sin förälder vill gå ut från kyrkorummet. Paradiset är alltså lekhörnan i vapenhuset. Vi har även flyttat platsen för söndagsskola från övre sakristian till nedre som är en lämpligare lokal. Barnens gudstjänst blir även synliggjord på ett tydligare sätt genom att – som ni säkert märkt - barnens ledare inbjuder till söndagsskola från mitten av kyrkan och dessutom sköter inbjudan själva. Dessa

---

och andra förändringar är försök att lyfta barnens ställning, var sig dessa barn är sjuttonåriga ledare eller sexåriga söndagsskolebarn. Vi har bara börjat och har fortfarande mycket att lära. Vi: det är du och jag tillsammans.

Vi som är Jesu vänner är heliga och har fått kallelsen till himmelen skriver Hebreerbrevets författare. Helig är att vara avskild från den stora massan. Det är ett stort tankesprång att bejaka detta. Gång på gång tappar vi bort Jesus, precis som hans föräldrar gjorde, och följer med strömmen. Majoriteten som går åt ett annat håll. Men så märker Josef och Maria och du och jag att Jesus har kommit bort och vänder åter. De letade i tre dagar innan de fann honom i templet. Han var inte långt bort, utan där de lämnat honom. Guds hus finns i ditt och mitt hjärta. Han är inte långt borta. Visserligen älskar vi alla den här kyrkan men det viktigaste huset att söka sig till är den inre mötesplatsen. Där väntar vårt eget inre barn. Det har alltid funnits där. Att förstå hans röst var svårt för profeten och det kan vara svårt för oss. Därför behöver vi alla göra en egen barnkonsekvensanalys så att vi inte diskriminerar vårt inre barn, vår mötesplats med Gud, att vi har detta barns bästa i fokus, att vi låter barnet utvecklas och lyssnar till dess synpunkter. Samma principer som gäller för biologiska barn gäller för oss som trons barn.

Tillsammans får vi jobba med barnkonsekvensanalysen för både unga och gamla, för vi är alla Guds barn.